

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vi ikke er betækningsberettigede i Kulturudvalget, skal jeg meddele vores stillingtagen her under anden behandling. Det er sådan, at igennem udvalgsbehandlingen er der sket nogle forbedringer af det eksisterende forslag til teaterlov. Men et af de afgørende spørgsmål står stadig væk tilbage, og det er rammen for de små storbyteatre, og dér kan jeg meddele, at vi støtter de forslag, der er fremsat af Socialistisk Folkeparti her til andenbehandlingen, og så gør vi vores endelige stilling op, når vi ser det endelige forslag under tredjebehandlingen.

Hanne Andersen (S):

I anledning af bemærkningerne fra Enhedslisten og de ændringsforslag, der ligger, synes jeg gerne, jeg med begejstring vil sige, at den udformning, loven har fået med de ændringsforslag, der er, har vi nu ventet på i 10 år. Der har været en gul betænkning, der har været en egnsteaterbetænkning, og nu er der et forslag, som jeg med stor glæde konstaterer at formanden for Foreningen af Små Teatre roser og er begejstret for.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg skal også lige understrege over for især fru Hanne Andersen fra Socialdemokratiet, at en af de ting, der jo sker, samtidig med at man vedtager en ny teaterlov, er, at samtidig så indfører man i den, at man stort set sætter den ud af kraft, fordi man gennemfører forsøgene, de regionale kulturforsøg, og derigennem lægger op til kommunerne og amterne stort set selv at bestemme, hvad det er, der skal ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 13 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 6-8 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 og 11, ændringsforslag nr. 12 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 13-15, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for forberedelsen af Europols registre.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 9/1 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Man kan jo sige, at Enhedslisten er ihærdig og er imod, at der opbygges et europæisk politisamarbejde, er imod, at man bekæmper kriminalitet, der kan gå over grænsen. Man vil så prøve, nu da Europolkonventionen er vedtaget, at gøre den effektiv ved at sige, at den slet ikke må have nogen registre. Det er jo mest af alt et udtryk for, at Enhedslisten ikke ønsker, at grænseoverskridende kriminalitet skal kunne bekæmpes, og det må vi andre jo så tage til efterretning. Man kunne måske slutte her, men jeg skal alligevel sige noget mere om det.

Europolkonventionen er som bekendt undertegnet af 15 lande i juni 1995. Baggrunden for denne konvention er et ønske om at styrke det mellemstatslige samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet. Der er således blandt de europæiske lande enighed om, at øget samarbejde om bl.a. udveksling af informationer er helt nødvendigt for vores indsats mod den grænseoverskridende kriminalitet som f.eks. den organiserede narkotikakriminalitet.

Europolkonventionen indeholder derfor en række regler, der skal sikre et styrket samarbejde om indsamling, udveksling og bearbejdning af oplysninger til brug for de nationale politimyndigheders operative indsats.

Som et led i dette styrkede samarbejde skal der hos Europol oprettes bl.a. et analyseregister om personer, der kan være involveret i strafbare handlinger. Bl.a. på dansk initiativ er det i konventionen fremhævet, at en sådan registrering i alle tilfælde skal ske under hensyn til grundlæggende bestemmelser om registerbeskyttelse, herunder Europarådets konvention fra 1981 om databeskyttelse vedrørende personoplysninger.

I den forbindelse er det i konventionen bestemt, at en fælles kontrolinstans skal påse den løbende overholdelse af reglerne om datasikkerhed. Denne kontrolinstans skal bestå af repræsentanter for de nationale registertilsynsmyndigheder, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige Registertilsynet, der som bekendt er en uafhængig myndighed. Den fælles kontrolinstans skal således ved sin kontrol sørge for, at der ikke sker registrering af uvedkommende oplysninger, dvs. oplysninger, der falder uden for Europolis formål.

Der kan med andre ord kun ske optagelse af oplysninger, der er nødvendige som led i forebyggelse og bekæmpelse af narkotikakriminalitet og andre former for international grov kriminalitet. I den forbindelse er det i Europolkonventionen bestemt, at der af EU-landene udarbejdes et sæt forskrifter, der detaljeret angiver regler for registrenes indhold og sikkerhed.

Erfaringerne med at opklare international kriminalitet viser som sagt, at samarbejde mellem landenes politimyndigheder er af allerstørste betydning. Det er da også ved flere lejligheder konstateret, at et stort og bredt flertal i Folketinget går ind for en styrkelse af det mellemstatslige samarbejde på dette område. På denne måde kan vi forbedre mulighederne for at få ram på f.eks. internationale narkotikabander eller professionelle menneskesmuglere, som på kynisk måde udnytter andres situation.

Jeg har imidlertid forstået, at hr. Keld Albrechtsen og hr. Søren Søndergaard mener, at vi fra dansk side skal blokere for det videre arbejde i EU med at sætte forskrifter for det nævnte analyseregister. Det sker under henvisning til, at EU-landene tilsyneladende skulle være i færd med at udfærdige forskrifter for registre, der lader hånt om de førnævnte bestemmelser i konventionen om datasikkerhed.

Ordføreren for forslagsstillerne omtaler i den forbindelse et papir fra sommeren 1995, der angiveligt skulle lægge op til, at der i registeret systematisk skal optages personoplysninger om bl.a. politiske, religiøse, helbredsmaessige og etniske forhold. Dette papir betegnes af ordføreren for forslagsstillerne som et fuldt færdigt forslag til retningslinjer for registeret. Det er ikke rigtigt. Det pågældende papir var derimod et helt foreløbigt udkast, der var udarbejdet af det tidligere spanske formandskab. Da papiret i efteråret blev forelagt for den pågældende EU-arbejdsgruppe, tog en række lande, herunder Danmark, allerede under de indledende drøftelser afstand fra oplægget.

Lad mig derfor slå fast, at Danmark ikke har accepteret og heller ikke for fremtiden vil kunne acceptere sådanne vidtgående forslag om registrering af bl.a. politiske og religiøse forhold. En sådan registrering ville være både uacceptabel og unødvendig som led i politiets arbejde med at opklare forbrydelser. Hvis man f.eks. mistænker en person for narkotikasmugling, er man jo interesseret i oplysninger om hans færden, hans medgerningsmænd m.v., hvorimod oplysninger om politiske eller religiøse holdninger normalt er helt uden relevans.

Jeg er på den baggrund meget tilfreds med, at det førømtalte spanske oplæg er taget af bordet i den arbejdsgruppe, der drøfter de ting. I stedet har det italienske formandskab fremlagt et udkast, der skal danne grundlag for de videre forhandlinger. Dette udkast er væsentligt modereret i forhold til det tidligere. Jeg er overbevist om, at det under de fortsatte forhandlinger vil lykkes at opnå enighed om et sæt regler for registeret, der giver os forbedrede muligheder i indsatsen mod grov international kriminalitet, samtidig med at vi fuldt ud respekterer de meget væsentlige principper om databeskyttelse.

I den forbindelse kan jeg oplyse, at Justitsministeriet til brug for de videre drøftelser netop har anmodet Registertilsynet om deres foreløbige bemærkninger til sagen.

Det har i øvrigt været nævnt, at proceduren for vedtagelse af registerreglerne i Europol ikke er demokratiske, fordi de fastsættes af embedsmænd fra de enkelte lande. Det er ikke rigtigt. Det fremgår udtrykkeligt af konventionen, at det er ministrene, der vedtager reglerne. Hertil kommer, at jeg naturligvis vil orientere Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg om de videre drøftelser. Det følger af mit indlæg, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Regeringen ønsker selvsagt ikke at blokere for et styrket samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet, når det som anført kommer til at foregå inden for rammerne af almindelige principper om retssikkerhed og databeskyttelse og det er et mellemstatsligt samarbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg beder om en kort bemærkning nu, så er det for at gøre indsigelser mod ministerens stærkt polemiske bemærkning om, at Enhedslistens interesse i dette her skulle være at forhindre en bekæmpelse af kriminalitet over grænserne. Ministeren ved, at det er en stærkt polemisk udtalelse set i lyset af, at Enhedslisten gang på gang har foreslået alternativer til denne Europolkonstruktion.

Når vi foreslår en blokering, så har det med at gøre, at vi fuldstændig har mistet tilliden til, at der på den måde, der arbejdes i øjeblikket, kan udfærdiges regler, som vil kunne sikres en behandling her i Folketinget, før toget er kørt.

Vi har haft et spansk papir, nu ligger der et italiensk papir. Ministeren hævder, at dette papir er væsentligt modereret. Kan Folketinget få at vide, inden toget er kørt, hvori denne væsentlige moderation skulle bestå? Eller er det korrekt, når jeg antager, at denne såkaldte væsentlige moderation i det italienske papir ikke substansmæssigt svækker det kritisable indhold i det spanske papir? Og er det korrekt, at Folketinget, hvis man bliver ved med at følge den procedure, som regeringen arbejder efter, ikke vil kunne nå at gribe ind og give et præcist mandat, der forhindrer, at der sker en udhuling af retssikkerheden på dette område?

Når vi har foreslået en blokering, så er det af to grunde: For det første fordi man er nødt til at have en offentlig og helt præcis debat om regeringens mandat på dette punkt, hvis retssikkerheden skal betrygges. Og for det andet fordi der jo er god tid, fordi ratifikationen af Europolkon-

ventionen heldigvis er gået i stå, til – også selv om et flertal ønsker at godkende konventionen i sidste instans – her i Folketinget at få disse ting arbejdet dybt og grundigt igennem og få en offentlig debat om det, inden toget er kørt, og det er det, vi ønsker med vores forslag om en blokering.

Vi har ingen tiltro til – det kan jeg gennemgå senere, hvis det ønskes – at de oplysninger, der ligger, kommer frem på anden vis, end når de lækker til offentligheden, som det skete i december. For ministeren havde jo ikke oplyst noget om de forhandlinger, der foregik på baggrund af det spanske papir. Og indtil nu har vi heller ikke fået konkrete oplysninger om, hvad der ligger i det italienske papir, bortset fra en forblømt udtalelse om, at det skulle være væsentligt modereret.

Dorte Bennedsen (S):

Man kan ikke med rette i hvert fald beskyldte Enhedslisten for ikke at være vedholdende. Jeg har ikke længere tal på, hvor mange gange vi på deres initiativ har diskuteret Europol, men det er mange, og nu skal vi altså til det én gang til.

At Enhedslisten er modstandere af Europol, er vist gået op for medlemmerne af dette Folketing, og Enhedslisten er selvfølgelig i sin gode ret til at have denne holdning. Men den begrundelse, som de bygger på i det beslutningsforslag, vi så skal drøfte her i dag, holder ikke vand. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det. Ministeren har jo i sit indlæg klart påvist, at forslagsstillerne er galt afmarcherede, når de bygger på det dér tidligere spanske notat. Det er ikke længere aktuelt. Det er afvist som grundlag for det videre arbejde.

Så jeg skal blot endnu en gang, som sagt, gøre opmærksom på, at Europol er et mellemstatsligt samarbejde med henblik på at bekæmpe alvorlig international kriminalitet. Et sådant samarbejde støtter vi i Socialdemokratiet, og vi er godt tilfredse med, at registeret skal tilrettelægges i overensstemmelse med Europarådets konvention om databeskyttelse, og vi er også godt tilfredse med, at det danske Registertilsyn er inddraget i arbejdet.

Vi kan, hvad der jo ikke er nogen overraskelse for Enhedslisten, ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I en af de utallige debatter, som fru Dorte Bennednsen overhovedet ikke kan holde tal på, vi har haft om Europol på foranledning af Enhedslisten – jeg tror, det er to, muligvis tre – må vi så konstatere, at der er kommet nogle løfter. Der er f.eks. kommet nogle løfter fra fru Dorte Bennednsen om, at denne diskussion jo vil foregå i åbenhed, at der vil være en løbende orientering osv.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Dorte Bennednsen: Mener fru Dorte Bennednsen ikke, at det er et problem, at der ikke er blevet orienteret om et papir fra det spanske formandskab, et papir, som man jo ikke kan afvise som ligeegyldigt? At der ikke er kommet en orientering om, hvad det indeholder, at det ikke er blevet fremlagt for Europaudvalget, evt. Retsudvalget, med en bemærkning om: Det er altså det forslag, der ligger; vi synes ikke, det er godt; og vi vil tage den og den holdning til det fra den danske regerings side? Hvad mener man i Europaudvalget? Hvad mener man i Retsudvalget? Var det ikke en mulighed?

Ligeledes vil jeg spørge: Mener fru Dorte Bennednsen ikke, at det er et problem, at der på nuværende tidspunkt åbenbart foregår en diskussion om et italiensk formandskabspapir – angiveligt helt anderledes, får vi at vide – som vi heller ikke kender til, og som heller ikke offentliggøres? Synes fru Dorte Bennednsen ikke, hvis der virkelig er mening med hendes ord om åbenhed og diskussion, at det vil være rimeligt, at disse papirer blev offentliggjort, så vi kunne få en åben og fri diskussion, som så kunne danne basis for, at den danske regering indtog sin holdning til dette her?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo således, at ministeren tidligere, også her i Folketingssalen, har hævdet, at Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget skulle være fuldt ud orienteret om, hvad der bliver forhandlet om. Det har ministeren tidligere hævdet. Han hævdede det også her for lidt siden. Ikke desto mindre er Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg på intet tidspunkt blevet orienteret om de forhandlinger, der foregik på grundlag af det spanske papir. Vi har faktisk heller ikke fået nogen orientering her i Folketinget om de forhandlinger, der foregår på basis af det italienske papir.

Det nærmeste, Folketinget er kommet til konkrete oplysninger om indholdet i de forhandlinger, der foregår, er ministerens påstand om, at det italienske papir er væsentligt modereret i forhold til det spanske papir. Det er på det beslutningsgrundlag, Folketinget tager stilling. Det er denne kryptiske påstand fra ministeren om, at der er en væsentlig moderation fra det ene papir til det andet papir, og det er åbenbart det informationsniveau, som man mener er tilstrækkeligt for at sikre retssikkerheden.

Dér vil jeg godt spørge den socialdemokratiske ordfører: Stiller Socialdemokratiet nogle krav, og i givet fald præcise krav, vedrørende disse registre? Er det et socialdemokratisk krav, at der ikke må registreres efter seksuelle forhold, og at der ikke må registreres efter politiske forhold? Er det et socialdemokratisk krav, at ikke hvem som helst på basis af en løs mistanke kan inddrages i disse registre og registreres for seksuelle og politiske ting? Er det et socialdemokratisk krav? Og vil Socialdemokratiet stå fast på dette krav? Eller har Socialdemokratiet udstedt en blankocheck til ministeren, således at han uden at orientere Folketinget om indholdet i det, der foregår, kan afslutte disse forhandlinger og føre dem til ende? Og er det derfor, man nu bebrejder Enhedslisten, at vi rejser denne debat? Er det, fordi man i virkeligheden ikke har nogle præcise krav, at man i virkeligheden ikke ved, hvad der foregår, heller ikke hos den socialdemokratiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennednsen (S):

Jeg ved godt, man ikke må trække på smilebåndet af sine kolleger, men det var svært ikke at gøre det her, for hr. Keld Albrechtsen bliver meget ophidset og meget principiel, når vi drøfter disse ting.

De spørgsmål, der blev stillet her, må dog vist nærmest karakteriseres som værende retoriske spørgsmål, for hr. Keld Albrechtsen kender jo udmærket svarene på dem selv. Selvfølgelig stiller vi krav. Selvfølgelig synes vi, at disse registre skal overholde det, vi her i landet anser for at være ordentlig registerføring, hvis man kan bruge det ord. Jeg vil sige, at der ikke skal registreres for seksuel orientering, tror jeg, det var, der skal ikke registreres for religiøs orientering osv. Det ved hr. Keld Albrechtsen ganske udmærket godt på forhånd. Jeg kan se, han nikker, så det bekræfter han også selv.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes bestemt, at fru Dorte Bennedsen skal smile alt det, hun har lyst til, inklusive i Folketingssalen, også ad kollegaerne i Folketinget. Det, som jeg ikke synes der er grund til at smile så meget ad, er det faktum, at det spanske formandskab har fremlagt et papir, som foreslår en registrering i Europol på basis af seksuel orientering, etnisk grundlag osv.

Nu forstår jeg på fru Dorte Bennedsen, at hun mener, at det er en overordentlig alvorlig ting, at det spanske formandskab har fremlagt et sådant papir; en overordentlig alvorlig ting, som man på det kraftigste må tage afstand fra. Og det eneste spørgsmål, som så rejser sig, er: Hvorfor blev denne overordentlig alvorlige ting så ikke fremlagt for Folketinget? Hvorfor blev der ikke orienteret om det i Retsudvalget? Hvorfor blev der ikke orienteret om det i Europaudvalget? Hvorfor blev denne overordentlig alvorlige ting holdt hemmelig? For det rejser jo spørgsmålet: Hvilke andre overordentlig vigtige ting holdes nu hemmelige i det nye notat, som ligger? Hvordan kan vi stole på, at der ikke er andre ting, som er lige så alvorlige, som ikke ligger i det nye forslag? Vi får det jo ikke at se.

Jeg synes, fru Dorte Bennedsen har en ualmindelig lemfældig holdning til, hvordan folketingsmedlemmerne og diverse udvalg kan få oplysning om det, der diskuteres.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Uden at forlænge debatten alt for meget mere på dette punkt, så er det jo et faktum, at regeringen på et tidligt tidspunkt var ude og sige, at det, der nu skulle være meningen med alt dette her, var, at der skulle være mere åbenhed, der skulle være mere indsigt, og der skulle være mere demokrati.

Til trods for disse flotte løfter om, at der skulle være mere åbenhed, er vi altså i en situation her, hvor de papirer, som ligger og cirkulerer rundt, og de udkast, der er til forskellige ting, og som der skal træffes beslutning på baggrund af, de papirer kan Folketinget ikke få lov til at se. Det synes jeg er et problem, og det synes jeg er et problem, som regeringen skal svare på allere-de nu, inden debatten fortsætter.

Hvorfor kan Folketinget ikke få lov til at se det papir, som det italienske formandskab har lavet? Ministeren siger her, at der er nogle væsentlige ændringer og forandringer osv., men

hvorfor kan vi ikke her i Folketinget få lov til at se det papir? Så kunne Folketingets medlemmer selv vurdere, om der er sket nogle væsentlige forbedringer og forandringer, og ikke bare skulle tage ministerens ord for gode varer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen, om Socialdemokratiets melding nu skal forstås sådan, at Socialdemokratiet er villigt til sammen med andre partier, som også har retssikkerheden for øje, at skrive en betænkning over dette her forslag, hvoraf det fremgår, at vi ikke vil acceptere registrering efter etniske kriterier, at vi ikke vil acceptere registrering efter seksuelle kriterier, at vi ikke vil acceptere registrering efter politiske kriterier?

Er Socialdemokratiet villigt til sammen med os andre at skrive en betænkning med dette indhold, med dette præcise indhold, disse tre kriterier? Eller er Socialdemokratiet det ikke?

Hvis vi kan få et bekræftende svar på det spørgsmål, som jeg her har stillet, så vil denne sag jo kunne afsluttes på en fornuftig og ordentlig måde, for så ligger der et klart forhandlingsmandat fra Folketinget til regeringen, der siger, hvad vi ikke vil gå med til kommer ind i disse registre.

Derfor håber jeg, at fru Dorte Bennedsen kan bringe den klarhed i sagen. Ellers er vi jo nødt til at slutte modsat og konstatere, at når Socialdemokratiet siger, at de stiller nogle betingelser, de stiller nogle krav i denne sag, ja, så har de altså ikke noget at have den påstand i.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det var hr. Søren Søndergaard, der spurgte mig, om det spanske papir, og hvorfor det ikke var gjort til genstand for debat her i huset.

Jamen det spanske papir har altså indeholdt nogle krav omkring registrering efter seksuelle og religiøse og andre kriterier, og det blev simpelt hen aldrig gjort til genstand for debat, det blev jo afvist. Der var jo en grund til, at Danmark og også en række andre lande sagde nej. Så det har jo ikke været debatgrundlaget i arbejdsudvalget. Det er blevet afvist som videre debatgrundlag.

Og så kan man sige: Skulle ministeren have orienteret Folketingets Europaudvalg om det? Jeg er meget godt tilfreds med, at ministeren har fulgt de kriterier, som er vore kriterier her i lan-

det, at sådan noget vil vi ikke registrere, og derfor er der blevet sagt nej.

Med hensyn til det italienske papir så er jeg også lige så overbevist om, at vi både i Europaudvalget, hvor jeg ikke sidder, og i Retsudvalget, hvor jeg sidder, dér vil få en gennemgang af papiret, inden der skal tages stilling. Og jeg mener også, det er rimeligt, at vi får det, således at vi kan reagere på, hvad det er, det danske mandat skal være.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har – og det må han undskylde mig; nu må han godt bruge det imod mig, det er jeg godt klar over – altså den vane, at betænkninger er noget, jeg tager stilling til indholdet af, når jeg skal til at skrive dem, og ikke inden jeg er begyndt at arbejde med sagen. Men min grundlæggende holdning omkring dette her forslag, som den har været ved tidligere lejligheder, er, at jeg nok synes, man skal overveje, om det overhovedet skal til betænkningssagfivelse.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Det moderne samfund rummer desværre øgede muligheder for at svindle med de store systemer, hvad enten de er private eller offentlige.

Men heldigvis har vi også fået nye muligheder for at afsløre svindelen bl.a. gennem samkøring af registre. F.eks. kan socialt bedrageri ofte afsløres på denne måde. Hvis en person kræver hjælp fra det offentlige, er det kun rimeligt, at socialkontoret kan afsløre eventuelle forsøg på svindel. Det er til gavn for forbrugerne, der jo også skal betale.

Også på det internationale plan har kriminaliteten fundet nye veje. Den internationale narkotrafik er livsnerven i et verdensomspændende net af gangsterorganisationer, der udnytter forsvarsløse ofre over hele verden. Narkoomsætningen er nu oppe på 500 mia. dollars om året, hvortil kommer menneskehandel, plutoniumsmugling, hvidvaskning af penge og to millioner biltyverier hvert år alene i Vesteuropa.

Forbryderne er langt mere internationale end politiet. Den traditionelle grænsekontrol hjælper kun lidt imod denne overmagt. Derfor er der nu langt om længe etableret et internationalt samarbejde under navnet Europol, som har til formål at samkøre informationer om kriminelle bevægelser over grænserne for derved at gøre det lettere at hamle op med de samvittighedsløse bagmænd.

Hvad kan Enhedslisten have imod dette? Hvad vil partiet sætte i stedet for Europols regi-

stre? Tror partiet, at der kan være frihed for borgerne uden en effektiv indsats mod kriminalitet?

I forslaget citeres det med forargelse, at Europol ikke blot skal oplagre oplysninger om kriminelle og mistænkte, men også oplysninger om karakteristika hos personer, der kan være ofre, vidner, kontakt- og ledsagepersoner m.v., hvilket Enhedslisten finder groft krænkende for retssikkerheden og de demokratiske principper.

Det er smukt at se vore demokratiske principper forsvaret af Enhedslistens talsmænd, hvoraf mange tidligere ikke tog det så nøje med de demokratiske principper. Men de glemmer, at friheden og demokratiet også skal beskyttes mod private angreb. Der skal ikke være frihed for dem, der bryder al lov og anstændighed og udnytter svage medborgere.

Demokratiene har altid beskyttet sig ved hjælp af efterretningsvæsner med personoplysninger – under parlamentarisk kontrol naturligvis. Når nogle af de kriminelle aktiviteter bliver internationale, må nogle af registreringerne også være det, ellers vil lovløsheden florere og udløse krav om stærke mænd, der kan holde lov og orden som i Rusland og andre central- og østeuropæiske lande, der i disse år knuges under gangstervældet.

Demokratiets fædre var dybt optaget af denne problemstilling. De havde set udsejlerne under den franske revolution og var meget bevidste om behovet for at sikre, at retten ikke kom til at sidde i spydstagen – det er Grundtvigs udtryk.

Mærkeligt at partier, der ellers er så optaget af at sikre de svage imod de stærke, kan være så ligeglade og kyniske, når det gælder de stærkes tyranni i den kriminelle verden, i fængslerne osv.

Venstre ønsker en endnu kraftigere indsats af Europol mod den internationale kriminalitet. Europol skal have de samme midler, som benyttes nationalt, vel at mærke inden for de områder, der har med international kriminalitet at gøre.

Venstre ønsker det danske forbehold over for EU's politisamarbejde ophævet hurtigst muligt, således at ikke blot de nationale parlamenter, men også Europa-Parlamentet kan udøve den sædvanlige parlamentariske kontrol med virkeligheden.

Helge Adam Møller (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne holde hans tale.

Folketinget skal blokere Europols videre arbejde med opbygning af registre, siger Enhedslisten. Det Konservative Folkeparti siger nej. Vi synes faktisk, at det at bekæmpe international kriminalitet, at bekæmpe organiseret kriminalitet, at skaffe beviser mod bagmænd, så de kan sættes bag lås og slå, uanset hvor de udøver deres lyssky virksomhed, er et godt og hensigtsmæssigt formål, og det er det, Europol skal være med til at opfylde, og derfor er vi varme tilhængere af Europol. Derfor er vi også varme tilhængere af, at Europol får lov til at opbygge de registre, der er nødvendige for at bekæmpe den kriminalitet; det er det, som er formålet med det hele.

Det er vores holdning.

Så vil jeg da også godt sige – fordi vi ikke altid i Det Konservative Folkeparti er enige med justitsministeren – at vi er helt enige i det, justitsministeren fremførte på regeringens vegne. Det er også hændt enkelte gange, at vi ikke har været enige med Venstre – ikke så tit, men det er hændt – og derfor vil jeg sige, at vi også er helt enige i det, Venstres ordfører anførte her fra talerstolen.

Så vi afviser blankt og totalt og aldeles Enhedslistens forslag.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg blot på SF's vegne sige, at vi er enige i en række af de intentioner, der ligger i forslaget. Man kan så spørge, om man fremmer den sag, som vi sådan set formentlig er enige med forslagsstillerne om, ved at fremsætte et lovforslag, for det kommer der formentlig ikke meget ud af.

Vi er enige i en række af de intentioner, som ligger i forslaget, hvilket formentlig også er forslagsstillerne bekendt, men vi vil henvise til diskussionen efterfølgende i Folketingets udvalg.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget her fra Enhedslisten.

Der er klare fordele ved det Europolsamarbejde, som er ved at blive etableret i disse år. Det har justitsministeren klart dokumenteret,

mener vi, i sit indlæg her, som jo også understreger, at der er tale om et mellemstatsligt samarbejde med de fordele, kan man sige, der i en lang række henseender er tale om, specielt når det som her drejer sig om så følsomme oplysninger, så følsomme områder, hvor hver stat har sin egen nationale lovgivning og måske også sine egne nationale traditioner. Så det føler vi os trygge ved, når vi ser på karakteren af samarbejdet, altså det mellemstatslige.

Jeg synes også, vi må sige, at vi i Retsudvalget har kunnet notere beredvillighed fra justitsministerens side og også fra indenrigsministerens i øvrigt, når vi i Retsudvalget har diskuteret EU-anliggender, og hvad der relaterer sig dertil – man kan jo altid spørge, om et mellemstatsligt samarbejde er et EU-anliggende – og i hvert fald de ting, der relaterer sig til dette europæiske samarbejde.

Vi har en fast tradition med, at justitsministeren kommer i samråd forud for møder, og vi har også ved flere lejligheder haft mulighed for at gennemgå traktatteksterne. Man kan selvfølgelig spørge: Hvor skal snittet ligge? Skal arbejdsdokumenter lægges frem og på hvilket tidspunkt? Og jeg synes også, at det ville være relevant – måske ikke her i salen nu og her, men så i Retsudvalget – at få en nærmere diskussion mellem medlemmerne og stedfortræderne, om vi griber EU-sager og de dertil relaterede sager rigtigt an.

Jeg har noteret mig, at formanden for Europaudvalget, socialdemokraten hr. Ove Fich, skød – vil jeg sige – med spredhagl forleden dag i Politiken og dermed ramte både Erhvervsudvalget og Retsudvalget og sagde, at der var to udvalg, hvor behandlingen af EU-sager var utilfredsstillende og trængte til at blive strammet op.

Nu sidder jeg i begge udvalg og også i Europaudvalget, og jeg synes i og for sig, at vi i Retsudvalget kommer meget godt rundt om sagerne. Men det her forslag og det, som hr. Ove Fich har sagt, kunne jo tyde på, at der er nogle, der mener, at vi skal tage en drøftelse i Retsudvalget om, hvordan vi griber de her sager an. Og det vil vi fra Det Radikale Venstres side gerne deltage i generelt og overordnet og så prøve at finde ud af, om der er stemning for og en beredvillighed blandt medlemmerne til at tage anderledes fat. Så er jeg også sikker på, at vi får et medspil fra regeringens side.

Lad mig så sige, at det for mig og for mit parti er uforståeligt, at et formandsland som Spanien

kan fremlægge sådan et arbejdsdokument, som der her er tale om, at man overhovedet kan operere med sådanne vendinger, altså forestille sig, at man skal foretage en registrering i et politi-register eller et efterforskningsregister af folks politiske og religiøse overbevisning.

Det er jo ting, som måske kan udspringe af, at vi har forskellige kulturer og forskellige traditioner på det her område, men alligevel foreligger der jo europæiske samarbejdsaftaler, og her tænker jeg på Den Europæiske Datakonvention fra Europarådet, og jeg tænker på praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og -kommission, som helt klart fastslår, at man ikke må registrere for politisk overbevisning. Og derfor er det for os uforståeligt, at den slags vendinger dukker op i et arbejdsudkast.

Men vi har også noteret os, at justitsministeren og hans embedsmænd – og -damer – har skudt det ned, og det føler vi os trygge ved. Vi er sikre på, at det vil ske igen, om sådan noget måtte dukke op. Og der står Danmark jo ikke alene; der er andre lande, der har præcis de samme indgange til det, som vi: Sverige, Finland, UK – Storbritannien altså – Holland, og der er nok også mange andre.

Og så er der jo endelig det, at det er et mellemstatsligt samarbejde, så vi er sikre på, at vi ikke bliver »stemt over« i sådan noget; der skal være enstemmighed, før man kan sætte sådan noget i gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion med hr. Elmquist om, hvorvidt dette her nu skulle være mellemstatsligt, men blot minde om, at EF-Domstolen jo indgår i Europakonventionen, og jeg tror ikke, nogen ved deres fulde fem kunne kalde EF-Domstolen for mellemstatslig. Men så meget om den diskussion ved den her lejlighed.

Jeg vil bare spørge hr. Elmquist, om hr. Elmquist er enig med fru Dorte Bennedsen i det synspunkt, at det italienske papir vil blive gennemgået i udvalgene, og at der skal udformes et mandat til regeringen, før man kan tage stilling til dette her.

Det er to meget væsentlige spørgsmål, synes jeg. For hvis det er sådan, at man nu har til sinds at gennemgå det italienske papir og den danske regerings præcise holdning til det italienske papir, har hr. Aage Frandsen jo ikke ret i, at vi ingenting har opnået med den her debat; så har vi jo faktisk opnået et skridt fremad. Og derfor

synes jeg, det var meget interessant at høre fru Dorte Bennedsens tilsagn om, at der vil blive en sådan procedure i Retsudvalget, og jeg håber, hr. Bjørn Elmquist vil bekræfte det.

Og så vil jeg stille hr. Bjørn Elmquist det samme spørgsmål, som jeg stillede fru Dorte Bennedsen, om man fra Det Radikale Venstres side vil være med til at præcisere de ting, som hr. Elmquist nævnte så klart og tydeligt lige før. Og hvis man ikke synes, at det skal stå i betænkningen, kan vi jo skrive det i noget andet, i en dagsorden eller hvad det skal være; det skal ikke være formen, det kommer an på. Vil man være med til, at det simpelt hen bliver vedtaget her i Folketinget, at der ikke må registreres efter politisk overbevisning, der må ikke registreres efter etniske kriterier eller efter seksuelle forhold?

Hvis hr. Elmquist er enig i det, kan vi jo sætte os ned – et flertal – og fastslå det, og så ligger det jo til grund for mandatet. I hvilken form, hvilket stykke papir det så skal være, vil jeg overlade til fru Dorte Bennedsen. Men vil hr. Elmquist være med til det?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Allerførst en meget kort bemærkning om det med EF-Domstolens kompetence på området, for det kunne jo godt give det indtryk, at nu skulle EF-Domstolen bruge disse registre og dømme, og hvad ved jeg. Det, som man overvejer, er, om EF-Domstolen kan komme ind i helt specifikke tvistigheder mellem landene, for så vidt angår dele af dette Europolsamarbejde. Men det er jo ikke sådan, at vi får en overstraffedomstol. Det kunne man måske få indtryk af med de bemærkninger, der faldt.

Lad mig så sige om det med arbejdsgangen i Retsudvalget, og hvordan vi bør behandle disse EU-sager og EU-relaterede sager, at vi fra Det Radikale Venstre meget gerne vil drøfte dette i Retsudvalget.

Om det præcis skal have den form, som der her refereres til, ved jeg ikke. Nu hørte jeg ikke fru Dorte Bennedsen; jeg blev kaldt ud et øjeblik, så derfor hørte jeg ikke hendes bemærkninger her fra talerstolen, men lad os snakke om det i Retsudvalget. Jeg synes, det er det rigtige sted at gøre det. Vi har jo også møder indimellem, hvor alle udvalgsformænd samles og drøfter, hvordan vi bør behandle EU-sager i vores folketingsudvalg.

Om det skal ligge i form af en betænkning, en beretning eller hvad fra Retsudvalget, vil jeg

ikke stå her og prøve på at drage konklusioner om, men jeg kan tilsige Det Radikale Venstres beredvillighed til i Retsudvalget og andre udvalg at få disse ting lagt på plads.

Tom Behnke (FP):

Der sker vel nærmest daglig smugling af narkotika eller andre kriminelle ting ind over grænserne. Der er heller ingen tvivl om, at den grænseoverskridende kriminalitet skal vi gøre hvad vi kan for at få bekæmpet. Også i forhold til den organiserede kriminalitet, som jo har vist sig at være ganske grænseoverskridende, er vi nødt til at have nogle værktøjer, der gør, vi kan bekæmpe den form for kriminalitet, og at vi kan sikre, at borgerne kan leve i tryghed i vore lande.

Så den form for kriminalitet skal bekæmpes, den form for kriminalitet skal forhindres. Og derfor er Fremskridtspartiet også tilhængere af, at man opretter et Europol, og vi er tilhængere af gennemførelsen af et Europol.

I virkeligheden er Europol jo blot en europæisk koordinering af indsatsen mod den grænseoverskridende kriminalitet. Og i virkeligheden er Europol jo blot en europæisk version eller udgave af Interpol, som Danmark jo har været med i igennem mange, mange år. Og Fremskridtspartiet vil fortsat være tilhænger af Europol og en gennemførelse af Europol.

Men når så vi kommer til, at vi skal se på det forslag, som er fremlagt af Enhedslisten, kan man jo godt blive lidt i tvivl om indholdet af Europol. Så kan man godt begynde at stille spørgsmål til den konkrete udformning af indholdet af dele af Europol. Og dér mener jeg, at Enhedslisten har fat i noget af det rigtige med hensyn til, at den arbejdsgruppe, der har siddet under Ministerrådet, har været stærkt på afveje.

De forslag, der er kommet frem om, hvad registre skal kunne indeholde, var jo slet ikke meningen med Europol, da man i sin tid startede debatten om det.

Vi har så også hørt fra ministeren, at det kun var et notat, der var kommet fra det spanske formandskab, og at den danske regering har taget stærkt afstand fra det, og det er der så også andre lande, der har gjort, og dermed er det stykke papir blevet forkastet. Og nu er Italien så kommet med et nyt stykke papir, som skulle være væsentlig bedre.

Men stadig væk: Vi, der er almindelig medlemmer af Folketinget og ikke har den udsøgte fornøjelse af være minister – det er der jo kun en enkelt ad gangen, der kan få lov til – har ikke

indsigt i det stykke papir. Og det er dybt utilfredsstillende, at man som medlem af det danske parlament ikke kan få lov til at se, hvad det er, der foregår.

Og derfor vil jeg opfordre meget til, at ministeren sørger for, at Folketinget bliver informeret om det her, fordi det er så væsentligt og centralt et punkt for Folketingets partier.

Det er jo ikke rimeligt, at folketingspartierne og -medlemmerne skal lege detektiver og bruge det meste af deres tid på at undersøge ad omveje, hvad det er, der foregår i Europol, og hvad det er, der foregår i disse arbejdsgrupper. Det er ikke rimeligt. Det må være sådan, at ministeren fremlægger de papirer, som vi beder om, og således at vi kan følge med i, hvad der foregår.

Hele oplægget var jo i tidernes morgen, at der skulle være åbenhed og nærhed og demokrati. Og her har vi altså et klokkeklart eksempel på, at der i hvert fald ikke er åbenhed. Og det er vi også stærkt utilfredse med.

Som sagt tidligere er det spanske papir blevet forkastet. Ministeren har sagt, at det italienske er væsentlig bedre. Nu kan vi jo så under udvalgsbehandlingen bede om at få det italienske papir.

Men det kunne være, at ministeren allerede i dag, hvor debatten kører, kunne løfte sløret for, hvad det er for ting, der er taget ud af det spanske papir i den italienske udgave. Det ville da være interessant at få at vide. Er det et enkelt punkt? Er det næsten alle punkterne? Er det væsentlige punkter, eller er det ligeegyldige punkter? Det må ministeren kunne svare på allerede i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt kvittere for hr. Tom Behnkes indlæg. Jeg deler fuldstændig hr. Tom Behnkes opfattelse af den glidningsproces, der sker på det her område.

Hvis man gør sig den anstrengelse at læse tilbage til den debat, der var for et års tid siden i januar 1995, vil man jo netop kunne se, at hvis der var nogen, der havde stillet sig op dér og havde sagt, at man skulle registrere for seksuel orientering, eller der var nogen, der bare kunne drømme om, at man skulle registrere for seksuel orientering eller etnisk baggrund eller politisk overbevisning i Europol, ville de i den debat være blevet udskreget som fuldstændig tåbelige.

Men der sker altså en glidning, og det er jo lige præcis det, der er problemet med det her system, at der er en glidning med hensyn til, hvordan folk opfatter det. Og derfor er der et ekstremt behov for en løbende offentlig debat.

Jeg er også fuldstændig enig med hr. Tom Behnke i nødvendigheden af at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet. Men så er det, jeg vil stille hr. Tom Behnke spørgsmålet: Synes hr. Tom Behnke ikke, at det ville være mere oplagt f.eks. at skærpe bevogtningen af den dansk-tyske grænse, hvor narkotikaen flyder over i øjeblikket, at bevogte den grænse noget bedre frem for at sidde nede i Madrid eller i Bruxelles og føre teoretiske diskussioner om, hvorvidt seksualitet og politiske holdninger og etnisk baggrund skal ind i et register? Var det ikke mere nødvendigt, at man måske begyndte at lave lidt praktisk politiarbejde i forhold til narkotikaen i stedet for de her teoretiske diskussioner, som oven i købet fører i en fuldstændig forkert retning?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

På baggrund af det, hr. Søren Søndergaard lige har sagt om narkotikaen, der flyder ind over grænsen mellem Danmark og Tyskland, og at der skal laves et stykke praktisk arbejde på grænsen, vil jeg godt spørge, om Enhedslisten så vil være med til at støtte et forslag, der giver politiet mulighed for på grænsen at bede folk, der passerer dér, åbne deres bagagerum og kontrollere. Det kan politiet jo ikke i øjeblikket. Det har toldvæsenet hidtil haft lov til gennem årtier, men da toldvæsenet er fjernet fra grænsen og der kun er politi tilbage, og da politiet ikke kan gøre det, vil det være naturligt at give politiet den myndighed på grænsen.

Jeg spørger: Vil Enhedslisten være med til det – det er jo i direkte forlængelse af, hvad der er blevet sagt – for så har vi nok et flertal for det forslag, og det ville være godt med henblik på at standse noget narkokriminalitet?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Søren Søndergaard ved jo lige så vel som jeg og alle andre, der bor i dette land, at vejen for narkotika ind i Danmark ikke kun foregår ind over den dansk-tyske grænse. Hr. Søren Søndergaard ved også godt, at selv om den danske befolkning stillede sig op skulder ved skulder langs med den danske kyst hele vejen rundt,

ville narkotikaen komme ind i Danmark alligevel.

Det kan ikke lade sig gøre med en eller anden kontrolpost et eller andet sted – om det så er ved den dansk-tyske grænse eller det er en lufthavn eller et andet sted – fuldstændig at forhindre, at narkotikaen kommer ind i landet.

Og det har også vist sig, at det narkotika, man tager på disse grænsestationer, for langt hovedparten findes ved stikprøver, hvor man har været heldig. De tilfælde, hvor man virkelig har fået nogle store fangster, har det ikke været, fordi man tilfældigvis har stået ved grænsen ved Kruså, dér har det været, fordi man fra international side har koordineret indsatsen og har fulgt stoffernes bevægelse igennem Europa frem til bestemmelsesstedet, og det er derfor et internationalt samarbejde mellem forskellige landes politi, der har gjort, at man vidste, at nu kom stofferne og de var med den og den person, som er blevet skygget og fulgt efter, og så har man kunnet gribe ind på det tidspunkt, hvor overleveringen er sket, så man både har fået sælgeren og køberen. Og det er jo den måde, man med fordel kan lave politiarbejde på. Derfor er internationalt politisamarbejde en fordel, og det er langt bedre og mere effektivt, end at man står ved en eller anden tilfældig grænse.

Men når det så er sagt, vil jeg også godt sige, at den stikprøvevis kontrol ved grænserne mener vi også at man fortsat skal have under den ene eller den anden form, for det giver en vis præventiv virkning, sådan at de, der kunne finde på at smugle, vil tænke sig om en ekstra gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte over for hr. Helge Adam Møller, at Enhedslisten fortsat er imod Schengenaftalen, og jeg kan fuldstændig bekræfte, at det er vores holdning, at grænsekontrollen ved den dansk-tyske grænse skal genetableres med toldbetjente. Det er helt klart vores holdning. Og det arbejde, som hr. Helge Adam Møller henviser til, skal kunne ske ikke alene ved stikprøver i forhold til narkotika, men selvfølgelig også i forhold til grænseoverskridende transport af miljøfarligt affald og en række andre ting.

Så jeg kan fuldstændig bekræfte, at det er Enhedslistens fundamentale opfattelse, at der skal ske en bevogtning af den dansk-tyske grænse og for den sags skyld af andre grænser også.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan supplere hr. Søren Søndergaards bemærkning med at sige, at vi jo også har haft problemer f.eks. med affald, der føres over grænsen, og der er også veterinærkontrol osv., så derfor er det i allerhøjeste grad nødvendigt, at der bevares en grænsekontrol.

Ydermere – og det er så svar til hr. Tom Behnke, der sagde, at det også er nødvendigt med et internationalt samarbejde omkring narko – vil jeg sige, at vi jo har sagt til regeringen, at når man nu har det, der hedder EDU, som er et samarbejde vedrørende narko, hvad skal man så med mere? Europol er jo en politisk efterretningstjeneste, en politisk overbygning, som faktisk ikke har noget med narko at gøre, for narko har man allerede en organisation vedrørende.

Justitsministeren ryster på hovedet, men justitsministeren ved jo godt, at vi har EDU, og hvis der er fejl og problemer ved EDU, så kunne man jo kigge på det i stedet for, som hr. Søren Søndergaard siger, at bruge tiden på at opbygge alle disse politiske registre.

Så jeg tror såmænd i virkeligheden ikke, at der er så stor substansuenighed om det, vil jeg gerne sige til hr. Tom Behnke. Det vil være muligt at lave et praktisk stykke arbejde med udgangspunkt i Interpol, EDU og andre politisamarbejder, som kunne være nyttige, og så lægge disse politiske registre på hylden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det har været nævnt fra flere ordføreres side, hvorfor i alverden man nu skulle til at diskutere Europol her i Folketingssalen igen. Det dækker jo nok over en vis irritation over, at man her i fuld offentlighed med tilhørere og eventuelt presse, der sidder og lytter, skal diskutere de her spørgsmål bl.a. set i lyset af, at der jo hele tiden dukker nye oplysninger op om, hvordan man skal udfylde den ramme, som Europolkonventionen er.

Men for Dansk Folkeparti er det naturligvis vigtigt at understrege, at den her diskussion skal føres her i Folketingssalen, og i det omfang Enhedslisten ikke tager initiativ til det, skal jeg med det samme sige, at så vil Dansk Folkeparti naturligvis tage initiativ til det, så vi vedholdende får diskussionen i fuld offentlighed.

Vi føler ikke, at ministeren fuldt ud og i tilstrækkeligt omfang giver de oplysninger videre til Europaudvalget og heller ikke til Retsudvalget, hvor vi også er repræsenteret, som er nød-

vendige, for at vi kan følge arbejdet med at udfylde den ramme, som Europolkonventionen er.

Og det er klart, at når vi så ser, at der dukker ting op i debatten, og der kommer nye oplysninger frem, må det selvfølgelig rejses til fuld offentlig diskussion, så vi undgår den glidebaneeffekt, som ellers kan blive resultatet.

Lad mig også med det samme sige, at Dansk Folkeparti naturligvis går ind for, at vi også bekæmper grænseoverskridende kriminalitet. Vi går ind for, at vi både her til lands skal have en stærk politienhed, som kan sætte ind over for kriminalitet, og at vi også samarbejder med politimyndigheder i andre lande om at bekæmpe den kriminalitet, som er grænseoverskridende.

Men det behøver man jo ikke at gøre ved at opbygge et Europol, som efter vores mening er forløberen for noget helt andet og meget mere forpligtende, nemlig et egentligt EU-politi; det kan man jo sagtens gøre, ved at man samarbejder med politimyndighederne i de lande, som man har et fælles problem med. Og det vil sige, at hvis man f.eks. har narkotikaindsmugling fra de baltiske lande, ja, så samarbejder de danske politimyndigheder naturligvis med kollegerne i Baltikum, og har man problemer med narkotikaindsmugling fra Norge, ja, så samarbejder politimyndighederne naturligvis med politimyndighederne i Norge. Det gør de i dag, og det skal de have mulighed for at fortsætte med eventuelt i en udbygget form, men vi mener ikke, at det, at vi skal have det her meget tætte samarbejde politimyndighederne imellem, behøver at medføre, at vi skal opbygge denne enhed, som hedder Europol.

Det er naturligt, at de partier, som går ind for Schengensamarbejdet og dermed går ind for at nedbryde grænsekontrollen, går ind for, at der skal være fuldstændig fri personpassage over grænserne, går ind for, at der skal opbygges et Europol, men Dansk Folkeparti er jo som bekendt imod den fuldstændig frie persontransport, der foregår, og derfor ser vi heller ikke den naturlige fortsættelse med Europol.

Vi mener også i relation til den diskussion, der netop har udsponet sig her på det seneste blandt nogle ordførere, at hvis risikoen for at blive taget ved grænsen i en form for stikprøvekontrol er stor nok, er det klart, at det har en overordentlig præventiv effekt bl.a. over for narkotikasmuglere, og derfor skal vi opnørmere og styrke den indsats.

Det her med, at Europol – som vi ser det – er en forløber for et egentligt EU-politi, er selvfølgelig gisninger; det er noget, som vi nærer en frygt for. Vi anerkender naturligvis, at Europol formelt set er mellemstatsligt i dag i den forstand, at der er tale om lande, der med politisk flertal bag sig i de enkelte lande er blevet enige om, at man ønsker at opbygge Europol.

Men vi ser en fare i den måde, man så udfylder Europolkonventionen på, og dér finder vi ikke, at man egentlig kan sige, at den mellemstatslige form finder fuldt betryggende anvendelse. Et af de eksempler, der bl.a. også har været fremme i dag, er, at der florerer arbejds-papirer, som jo går videre end det, som der givet er et flertal i Folketinget, der ønsker, og som diskuteres på fuld kraft. Vi risikerer lige pludselig, at nogle af de ting er vedtaget, og så sidder Folketinget bagefter og kan diskutere: Hvad gjorde vi egentlig galt? Hvorfor fik vi ikke sat ind i tide over for de ting?

Vi mener, at retningen i øvrigt også i det hele taget med hensyn til Europol har et andet sigte, end at det skal være et rent mellemstatsligt samarbejde.

EF-Domstolen har fået en vis kompetence over for, som det også har været nævnt, tvister mellem landene, men det er helt klart, at det er EF-Domstolen, der efter vores mening i højere grad på et senere tidspunkt skal komme ind og have kompetence omkring Europol.

Europa-Parlamentet diskuterer jo også livligt Europol og kommer endda med vedtagelse om, at konventionen hurtigt skal træde i kraft osv., og Europa-Parlamentet er jo heller ikke ligefrem karakteriseret ved at være et sted, hvor man dyrker mellemstatsligt samarbejde.

Det vil sige, at der er et gedigent pres blandt store, stærke interessenter i EU-samarbejdet for, at Europol skal have en helt anden karakter end det mellemstatslige samarbejde, som et flertal her i Folketinget forudsætter for dansk deltagelse i Europol. Det pres vil blive så stærkt på et tidspunkt, at vi sidder her i det danske Folketing og siger: Åh, men vi kan da ikke, og vi er jo med, og vi bliver nok nødt til at tage det her lille ekstra skridt osv. osv. Det tror vi vil blive resultatet, men det kan vi jo se på et senere tidspunkt. Så kan vi bladde tilbage i de grønne bøger, i referatbøgerne, og finde ud af, hvem af ordførerne der så har fået ret i antagelserne.

Vi mener i øvrigt også, at det må vække en betydelig usikkerhed i befolkningen, når det drejer sig om retssikkerhed, og når det drejer sig

om tryghed. På den ene side er det naturligvis en tryghed, at befolkningen er klar over, at der sættes ind over for kriminalitet. Men på den anden side har det jo også meget at gøre med retssikkerheden i Danmark, det handler selvfølgelig om, at der er parlamentarisk styr på, hvem der registreres for hvad.

Dér finder vi, at der slet, slet ikke kan opbygges den fornødne kontrol med det, der sker i Europol, til, at befolkningen kan have tryghed med hensyn til, hvad der foregår, tryghed for, at retssikkerheden ikke sættes over styr. Så er vi ovre i en fornemmelse, rigtig eller forkert, fra befolkningens side af, at vi er ovre i et samfund, der nærmer sig »big brother is watching you«-tendenserne, og det er ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti ønsker at medvirke til.

Med den begrundelse skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremlagt til diskussion her i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst gerne takke ordførerne for Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet og SF for den positive modtagelse af dette forslag.

Debatten har jo klart vist, at mange partier i Folketinget er dybt bekymrede over den mangel på åbenhed, der vises fra regeringens side i denne sag.

I den forbindelse er der kommet nogle tilsagn fra fru Dorte Bennedsen og hr. Bjørn Elmquist om, at man i forbindelse med udvalgsarbejdet vil gøre et forsøg på at etablere åbenhed. Det blev klarest formuleret af fru Dorte Bennedsen, der gav tilsagn om, at det italienske papir vil blive gennemgået i udvalget, og at der vil blive fremlagt et mandat fra regeringens side, som Retsudvalget og Europaudvalget kan tage stilling til.

Jeg vil naturligvis spørge justitsministeren, om det er korrekt, at det vil blive proceduren.

Så vil jeg yderligere spørge justitsministeren, om justitsministeren kan oplyse, om registrering efter politisk holdning er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter religiøs overbevisning er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter etnisk baggrund er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter seksuel orientering er fjernet i det italienske udspil, eller om situationen på et eller flere af disse punkter er, at det fortsat er med.

Har regeringen i forhandlingerne krævet, at disse fire punkter skulle udgå, eller har regerin-

gen ikke stillet sådanne præcise krav? Hvilke krav har den danske regering stillet til ændringer af det spanske papir?

Hvad er regeringens holdning på disse fire punkter i de forhandlinger, der kommer til at foregå nu? Det må det efter min mening være muligt for regeringen, for ministeren at sige ganske klart.

Jeg har fortolket hr. Elmquists og fru Dorte Bennedsens udtalelser sådan, at i hvert fald spørgsmålet om politisk registrering – men jeg går ud fra, det også gælder de tre andre områder – vil man ikke være med til, og jeg håber, at den danske justitsminister kan bekræfte, at det også er regeringens grundlag. Det burde det vel være, når to af de tre regeringspartier har tilkendegivet det.

Jeg håber meget, at ministeren vil besvare disse spørgsmål, og jeg håber meget, at vi på den baggrund under udvalgsarbejdet kan opnå en klarhed om det.

Jeg må jo gøre opmærksom på – det er ministeren sikkert bekendt med – at man i Sverige har haft en helt anderledes åben holdning til disse ting. De svenske myndigheder har udleveret en række papirer, som ellers har været holdt hemmelige – det kan i øvrigt føre til retssager, har jeg forstået – og derfor er det jo mærkeligt, at den danske regering, som jeg har forstået på udenrigsministeren støtter den svenske regerings linje om større åbenhed, at den ikke selv herhjemme i Danmark forsøger på at leve op til den målsætning om åbenhed.

Der er en underlig selvmodsigelse i regeringens politik, synes jeg nok, men jeg kan i hvert fald sige, at vi støtter udenrigsministerens synspunkt, nemlig en opbakning til en åben linje. Og det skal så være en opfordring til justitsministeren om også at følge den linje.

Jeg afventer nu justitsministerens besvarelse af de spørgsmål, jeg har stillet.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Denne sag har været drøftet grundigt i Retsudvalget og i Europaudvalget og vil blive det igen, når der er møder, hvor der skal tages stilling til nogle af de spørgsmål, der rejses.

Danmark har på baggrund af disse grundige drøftelser underskrevet Europolkonventionen. Og for at Europolkonventionen kan træde i funktion, er der altså en lang række gennemførelsesbestemmelser, der skal tages stilling til, herunder bl.a. det analyseregister, som er omtalt i Europolkonventionen; jeg mener, det er i § 12.

Hvis Danmark nu, efter at have underskrevet, at vi går ind for Europolkonventionen, vedtager et beslutningsforslag som det, hr. Keld Albrechtsen her foreslår, der siger, at Danmark skal blokere for, at der overhovedet udarbejdes de analyseregistre, der er forudset i konventionen, så er det det samme som at sige til alle de andre lande: Det formål, der er i denne konvention, at bekæmpe organiseret international kriminalitet bl.a. på narkotikaområdet, ønsker Danmark ikke at deltage i.

Det er det, der står i dette beslutningsforslag. Det kan ikke opfattes på anden måde af alle de andre lande, som vi samarbejder med, og som vi har brug for at samarbejde med for at bekæmpe bl.a. narkotikakriminalitet over landegrænserne. Og jeg går ud fra, at hr. Keld Albrechtsen ønsker det bekæmpet. Men det, han siger, vil modvirke, at det bliver bekæmpet; derfor mine indledende bemærkninger.

Det er ikke troværdigt for et land først at sige, at man vil deltage, skrive under på, at man vil deltage, og så sige: Men vi vil i øvrigt blokere arbejdet, når vi skal gennemføre det.

De ting, der skal gennemføres, er i øvrigt noget, der skal vedtages i enstemmighed af ministrene efter drøftelse både i Retsudvalget og i Europaudvalget herhjemme, hvor jeg nøje vil gennemgå reglerne.

Den diskussion, der er stillet op her, er på baggrund af et forslag, der er trukket tilbage, fordi man ikke ønskede at have disse registreringer. Og som jeg sagde i min indledning: Det, der bliver gennemført, det er nogle ting, der skal ligge inden for konventionen fra 1981 om databeskyttelse vedrørende personoplysninger: at der skal laves en fælles kontrolinstans, at de, der skal sidde i denne fælles kontrolinstans, er repræsentanter for hvert enkelt lands myndigheder, i Danmark repræsentanter for Register-tilsynet og Registerrådet, der er en uafhængig myndighed med en højesteretsdommer i spidsen. Det er dem, der skal være med til at kontrollere, at de regler, der bliver fastlagt, bliver overholdt.

Man er slet ikke færdig med overhovedet, hvordan disse regler skal være. Men jeg kan sige, at det, man har givet udtryk for fra spansk side, er der en lang række lande der har afvist.

Diskussionen går på, at man ikke vil have personoplysninger af den karakter. Men selvfølgelig kan man sige, at der kan være den diskussion, at hvis f.eks. en fransk terrorist tilhører en bestemt fundamentalistisk gruppe, og man ved,

at de, der tilhører den gruppe, måske laver voldsom kriminalitet, kan det måske være en interessant oplysning at få.

Det er den slags, man må drøfte nøje igenem, og det er det, jeg vil redegøre for, når vi kommer til de møder, hvor der skal tages stilling. Men der foregår ikke andet, end at der sidder en arbejdsgruppe og kigger på et papir, som der kommer forslag til.

Jeg ved ikke, om der er kommet forslag i dag fra nogle lande. Men jeg ved, at den dag, jeg går i Retsudvalget og Europaudvalget og redegør nøje for det, da er det den status, der er på det tidspunkt.

Men forslaget her fra hr. Keld Albrechtsen siger jo, at vi slet ikke må deltage i det arbejde. Og så er det altså, jeg siger, at det er det samme som at sige, vi ikke vil deltage i bekæmpelse af international kriminalitet.

Så synes jeg også, det kan være uendeligt at diskutere med hr. Keld Albrechtsen, om dette her er mellemstatsligt eller ikke mellemstatsligt. Det er klart mellemstatsligt samarbejde. Man kan jo godt holde 20 diskussioner i Folketinget om det spørgsmål, men det er altså fastlagt i Traktaten.

Med hensyn til åbenhed vil jeg i øvrigt sige til modstanderne af Maastricht-Traktaten, at det, at det er kommet ind i søjle 3, gør, at nu skal det diskuteres i Folketinget. I gamle dage ville Folketinget først have set denne her sag, når konventionen lå på bordet til ratifikation: enten ja eller nej. I øvrigt skal den stadig ratificeres i Folketingssalen, den endelige konvention, fordi det er en konvention, og fordi det er et mellemstatsligt samarbejde.

Europol ligger i øvrigt helt uden for de områder, der kunne overføres til det fælles kommunautaire samarbejde i søjle 1. Det er helt undtaget derfra i Traktaten, underskrevet af alle lande, ingen kan overføre det. Derfor så giver det altså en dårlig diskussion, at vi hver gang skal begynde forfra, når vi diskuterer disse ting.

Jeg vil gerne sige til hr. Tom Behnke og andre, at der er langt mere åbenhed om disse her diskussioner, end der har været tidligere, og jeg vil nøje redegøre for disse ting, når der er noget at redegøre for, noget at tage stilling til. Jeg har ikke følt, at hver gang der var et forslag, hvorom alle eller mange lande sagde, at det ville de slet ikke diskutere, at jeg så behøvede at redegøre for hver enkelt afvisning.

Folketinget vil blive inddraget i dette arbejde, så de kan være fuldstændig trygge ved det. Det

arbejde, der foregår, er et arbejde, der skal sikre, at vi kan bekæmpe narkotikakriminalitet og anden kriminalitet over grænserne; det er et arbejde, der foregår på baggrund af Europarådets konvention; det er et arbejde, der foregår på den måde, at Registertilsynet som uafhængig myndighed skal have tilsyn med de registre, der skal oprettes, for med mening at kunne lave et effektivt politiarbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi kan få tilsagn om, at forslaget til folketingsbeslutning vedrørende ratifikation af Europolkonventionen ikke vil blive fremsat her i Folketinget, før vi har sikkerhed for, at disse her registerproblemer er løst på en måde, som Folketinget kan acceptere. Jeg håber, det vil blive fremgangsmåden.

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren vil give tilsagn om, at der i forbindelse med en kommende ratifikation ikke vil foreligge nogle hemmelige protokoller som tillæg til det komplekse af gennemførelsesforanstaltninger, som ligger i konventionen. De to spørgsmål synes jeg er meget væsentlige.

Så må jeg her til sidst blot konstatere, at vi jo desværre ikke fik svar på de spørgsmål, som jeg stillede. Vi fik ikke tilsagn om, at det italienske papir vil blive gennemgået i udvalgene. Vi fik i det hele taget ingen konkrete tilsagn om, at noget som helst vil blive gennemgået før ganske tæt op til, at regeringen eventuelt vil søge et mandat i Folketingets Europaudvalg.

Jeg må sige, det er højst utilfredsstillende og slet ikke i overensstemmelse med det, fru Dorte Bennedsen og hr. Bjørn Elmquist stillede i udsigt. Men det er jo så muligt, at vi sammen med fru Dorte Bennedsen og hr. Bjørn Elmquist kan samle et flertal i udvalgene uden om ministeren. Det må man så håbe.

Jeg synes i hvert fald ikke, at ministerens besvarelse gav anledning til at tro, at der nu vil blive indført åbenhed omkring dette arbejde, og det er jeg faktisk meget skuffet over på baggrund af hele debattens forløb og alle de tilkendegivelser, der er kommet fra ordførerne her i dag.

Ministeren siger, at der indtil nu ikke er noget at tage stilling til. Jo, der er et italiensk forslag at tage stilling til, som tilsyneladende – det løftede ministeren jo sløret for – indeholder mærkelige ting om både politisk registrering og seksuel registrering. Der er sandelig noget at tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

To helt korte spørgsmål: Har regeringen givet udtryk for støtte til det italienske formandskabs papir? Dernæst: Ministeren siger, en række lande har taget afstand fra det spanske formandskabs papir. Så vil jeg godt vide, hvilke lande der støttede det spanske formandskabs papir.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu gjorde hr. Keld Albrechtsen igen det, han gjorde for lidt siden, nemlig forvred ordene. Og så synes jeg, der er grund til at sige fra.

Tidligere i debatten talte hr. Keld Albrechtsen om, at tingene skrider, og havde man for et år siden forestillet sig et papir osv., osv. – det var det spanske, han talte om. Det kan godt være, det var hr. Søren Søndergaard, der sagde det, men det var i hvert fald en fra Enhedslisten.

Det er ikke en måde at bruge ord på, og når jeg nu tager til genmæle, er det, fordi hr. Keld Albrechtsen sagde, at det, ministeren havde sagt, i hvert fald var i modstrid med det, hr. Bjørn Elmquist og fru Dorte Bennedsen havde lovet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, jeg sagde, var, at jeg er fuldstændig overbevist om, at vi både i Europaudvalget og i Retsudvalget, inden beslutning skal tages, vil få en ordentlig gennemgang af disse ting, således at vi kan tage stilling til, hvad den danske holdning skal være.

Det var ikke nogen fair måde, hr. Keld Albrechtsen refererede det, jeg sagde, på. Det er ikke, fordi jeg tror, jeg kan ændre på hr. Keld Albrechtsen, men det kan i hvert fald ændre på, hvad der kommer til at stå i referatet fra denne forhandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal naturligvis dybt beklage, hvis jeg har misforstået fru Dorte Bennedsen og ladet mig gribe af min sædvanlige grundlæggende optimisme, men jeg syntes, jeg hørte et tilsagn om, at man i udvalget, i god tid inden der træffes beslutninger, kunne få en gennemgang af tingene, således at man på et sagligt grundlag kunne udforme en dansk holdning. Sådan hørte jeg det, men sådan skulle det ikke opfattes. Det er jeg ked af, og jeg beklager dybt, for det var bestemt ikke min hensigt at misforholde fru Dorte Bennedsen eller fordreje hendes ord. Jeg gjorde det i den allerbedste mening.

Jeg må så blot konstatere, at debatten slutter altså dér, hvor vi stod i forvejen. Det, der vil ske, er nemlig, at man tre dage, før det hele skal afgøres, forelægger Folketingets Europaudvalg en orientering, muligvis anmoder om et mandat, og at Folketingets Retsudvalg, som det er sædvanen i disse sager om Europol, først når at diskutere – nej, at diskutere det når man ikke – men at blive nødtørftig orienteret, samtidig med eller endog efter at man afgiver mandat i Folketingets Europaudvalg.

Sådan er det sket ved en enkelt lejlighed, og det, der er lagt op til nu, kan jeg forstå, er altså en gentagelse af denne fremgangsmåde. Jeg siger bare, at Enhedslisten ikke vil være med til at påtage sig ansvaret for en sådan fremgangsmåde.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg lægger meget vægt på, at vi drøfter de her ting i Retsudvalget og også i Europaudvalget. Jeg lægger også vægt på, at det foregår i Retsudvalget først og dernæst i Europaudvalget. Hvis det er foregået på en anden måde, er det bestemt ikke regeringens skyld, og det synes jeg man skal afholde sig fra at beskyldte regeringen for.

I øvrigt vil jeg sige, hvis jeg skal komme med en bemærkning, at interessen måske heller ikke har været så stor i udvalget for de møder, men jeg har faktisk stillet mig til rådighed i god tid, inden der har været rådsmøder om det.

Handlingsforløbet i dette er, at der ikke er nogen lande, der har taget stilling til det italienske forslag; det har vi heller ikke fra dansk side. Det er noget, man undersøger, og der er opklarende spørgsmål, som skal undersøges inden. Jeg har ikke engang fået det forelagt. Så det er simpelt hen i opklaringsfasen.

Det spanske forslag er afvist af en lang række lande. Jeg ved ikke, om det var alle lande på nær Spanien – det tør jeg ikke påstå i dag – men det er afvist af en lang række lande.

Jeg kan se på hr. Søren Søndergaard, at han nu spørger om, hvorfor jeg sagde, at jeg ikke har fået det forelagt. Jeg har selvfølgelig kendskab til, at der er kommet forslag, og at vi arbejder med det, men det er ikke nået til det punkt endnu, hvor man siger, at man er så afklaret med hensyn til, hvad de enkelte ting betyder, at man vil spørge mig om min stillingtagen til forslaget. Det er fuldstændig på et forberedende stadium. Jeg tror ikke, der bliver nogen beslutning om det her i marts måned på rådsmødet. Men jeg tror,

der bliver en diskussion på rådsmødet i marts, og det vil sige, at der bliver en diskussion i Retsudvalget og Europaudvalget før mødet i marts. Så kan man måske sigte på at få vedtaget noget på junimødet, og så vil jeg komme med et forhandlingsoplæg dér.

Alt det her skal vedtages med enstemmighed, også gennemførelsesforanstaltningerne. Ratifikationsprocedurerne er ikke sat i gang i noget land endnu. Om man vil gøre det på det ene eller det andet tidspunkt, kan jeg ikke tage stilling til. Hvornår det vil være rigtigst, er noget, der drøftes internt landene imellem, men det er ikke noget, der er bestemt endnu, og ingen lande har gjort det.

Men alle bestemmelser skal vedtages med enstemmighed undervejs, så vi har hele tiden fat i det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Da hr. Keld Albrechtsen – hvis han i øvrigt har tid at høre efter; men det har han måske ikke – udmærket godt ved, at en ordfører ikke, heller ikke en socialdemokratisk ordfører, kan give løfter om en bestemt procedure fra en ministers side; det kan ministeren derimod, hvad ministeren i øvrigt så også gjorde efterfølgende – da hr. Keld Albrechtsen udmærket godt ved dét, er det meget svært at forstå, at misdrejningen af mine ord heroppefra skulle være sket i god tro.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt præcisere, at det, jeg udtrykte fra talerstolen her, var en radikal beredvillighed til i Retsudvalget at deltage i en debat om procedurerne i Retsudvalget i EU-sager og EU-relaterede sager, ikke mindst – vil jeg sige – så også på opfordring fra formanden for Europaudvalget, hr. Ove Fich. Det var, hvad jeg sagde heroppe.

Der kan være ting og sager, vi bør tage fat i. Jeg ved ikke, hvor stor aktivitet der er i Retsudvalget – jo, det ved jeg godt – men jeg ved ikke, om man skal karakterisere den som høj eller lav.

Men jeg kan bekræfte, hvad justitsministeren sagde, at det er jo ikke, fordi ministeren ikke er mødt op i samråd, når han er blevet kaldt derover; det har måske snarere været dele af Retsudvalget, som ikke har været lige interesseret i det. Men det er en anden snak. Det kan man jo ikke laste de enkelte medlemmer for. Man må selv vurdere, hvor meget man lægger i det ene og det andet spørgsmål.

Lad mig skynde mig at lægge til, for det synes jeg er meget relevant; justitsministeren har allerede sagt det: Her har vi jo faktisk opnået den fordel, hvis man ser det som en fordel, men i hvert fald den større åbenhed og deltagelse fra Folketingets side i et mellemstatsligt samarbejde, som man ellers ikke har. Her drøfter vi undervejs i forhandlingerne arbejdsdokumenter, og hvad det ellers kan være, regeringens holdning til det. Ellers er det jo rigtigt, at ved traditionelt mellemstatsligt samarbejde bliver Folketinget normalt først involveret, når sagerne kommer i salen til ratifikation. Her er vi, længe før ratifikationsproceduren starter, inde i en endog temmelig detaljeret diskussion. Og jeg synes, det er rigtigt – misforstå mig ikke.

Lad mig så lige bekræfte, at vores forbehold over for de forskellige vendinger i det spanske arbejdsdokument ikke alene omfattede det med politisk registrering, men også de andre elementer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige, at det var i sandhed en overraskende melding, ministeren kom med her. På trods af at ministeren indledte hele debatten med at forklare, at det spanske formandskabs papir var helt ude, og det var der taget afstand fra, og nu var der kommet et papir fra det italienske formandskab, som indeholdt væsentlige forbedringer i forhold til det spanske formandskab papir, så stiller ministeren sig herop og meddeler, at han end ikke har fået det forelagt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: På hvilket grundlag kan ministeren udtale, at dette papir er væsentligt bedre end det spanske formandskabs papir, hvis ministeren ikke har set det? Hvem har egentlig set det? Har Danmark i det hele taget modtaget forslaget fra det italienske formandskab? Og i givet fald: Hvornår har ministeren så tænkt sig at studere dette forslag og eventuelt i forlængelse heraf give Folketinget en redegørelse på baggrund af ministerens egen viden om, hvad dette forslag indeholder? Det synes jeg som minimum må være et krav til, hvad vi kan få ud af denne her debat.

Så skal jeg ikke udtale mig om andre folketingsmedlemmers deltagelse eller interesse i forskellige punkter i diverse udvalg. Jeg kan bare sige, at Enhedslisten har ikke manglet interesse for at deltage i diskussioner og være til stede, når der har været diskuteret Europol i

Retsudvalget eller i Europaudvalget. Jeg tror ikke, man kan finde, at der er en eneste diskussion, vi ikke har deltaget i.

Det, vi selvfølgelig bare vil undgå, er en situation, hvor papirerne bliver fremlagt til diskussion om torsdagen i Retsudvalget, der bliver givet mandat om fredagen i Europaudvalget, og i weekenden bliver tingene så besluttet på et møde, hvor justitsministeren deltager.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har ikke fået forelagt det italienske forslag til stillingtagen. Jeg har altså ikke taget stilling til det. Derfor kan jeg jo godt se, at der er forskelle i dét papir i forhold til det tidligere papir. Så bliver det papir så undersøgt: Hvad ligger der i de enkelte sætninger? Hvad mener Registertilsynet om det, osv.? Og inden alt det arbejde er gjort, bliver det ikke forelagt for mig til stillingtagen.

Men når det arbejde er gjort, går jeg i Retsudvalget og i Europaudvalget og orienterer om, hvad det betyder, og hvad regeringens holdning er til det.

Det arbejde er i gang nu: at få klarlagt det. Så det skal hr. Søren Søndergaard forstå på den måde, at regeringen ikke har taget stilling til, om det italienske forslag er tilstrækkeligt. Det, jeg har oplyst for Folketinget, er, at det efter det kendskab, jeg har til det i forhold til det spanske, er det anderledes, og det går i den rigtige retning. Om det er tilstrækkeligt, er vi ved at undersøge. Det er en nøje gennemgang, der bestemmer, hvilken stilling vi tager til det, og den proces er vi i gang med.

Min forventning er altså, at det her bliver drøftet flere gange i forskellige udvalg i Folketinget, inden vi når frem til det tidspunkt, hvor der skal tages endelig stilling. Så skal jeg nok sørge for, at der er et flertal i Folketinget bag den stilling, regeringen vil tage i det rådsmøde, hvor den endelige stilling skal meddeles.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg beklager at måtte forlænge debatten et øjeblik, men jeg synes, at den sidste tale, som justitsministeren holdt, giver meget godt udtryk for, hvorfor vi er nogle menige folketingsmedlemmer, som må være utrygge ved den måde, regeringen håndterer arbejdet med opbygningen af Europol på – utrygge med hensyn til, hvad det egentlig er, der kommer af forslag, hvad der diskuteres, hvad der fra dansk side muligvis gives en eller anden form for håndstilsagn til.

Når justitsministeren herfra ved indledningen af debatten i dag om dette beslutningsforslags skæbne kan sige, at der er væsentlige forbedringer i forhold til det spanske forslag, i det forslag, der nu er kommet fra det italienske formandskab, men ikke nærmere kan redegøre for, hvad de går ud på, og ikke nærmere har taget stilling til, hvad regeringen mener om de forslag, så synes jeg, vi er på utrolig usikker grund.

Derfor vil jeg blot spørge justitsministeren: Er det sådan, at vi kan få oversendt det forslag, så vi kan få en konkret debat om det italienske formandskabs forslag, så vi kan få fjernet den usikkerhed, som jeg synes justitsministeren her ved denne debat har givet anledning til?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som sagt er vi – eller mine medarbejdere – ved at gennemgå det, og Registertilsynet er ved at gennemgå det. Jeg skal nok give Folketinget en grundig orientering om det forslag, når jeg har fået en gennemgang af papiret, så jeg kan se, hvad det rent faktisk indeholder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om tvangsmæssig medicinsk kastration af voldtægtsforbrydere m.fl.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 9/1 96).